C/2026/4011

2026.8.26.

P10_TA(2026)0076

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: foglalkoztatási és szociális prioritások 2026-ra

Az Európai Parlament 2026. március 11-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: foglalkoztatási és szociális prioritások – 2026. évi éves jelentés (2025/2183(INI))

(C/2026/4011)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9., 121., 148. és 149. cikkére,

— tekintettel a szociális jogok európai pillérére, amelyet a Tanács, a Parlament és a Bizottság 2017. november 17-én hirdetett ki és írt alá, valamint az ahhoz kapcsolódó, 2021-ben elfogadott cselekvési tervre, és különösen a foglalkoztatásra, a készségekre és a szegénység csökkentésére vonatkozóan 2030-ra javasolt kiemelt célokra,

— tekintettel a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról és a többoldalú költségvetési felügyeletről, valamint az 1466/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1263 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 3., 4., 13. és 27. cikkére,

— tekintettel az „Employment and Social Developments in Europe 2025” [Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában] című, 2025 szeptemberében közzétett bizottsági jelentésre,

— tekintettel a „Labour Market and Wage Development in Europe 2025” [A munkaerőpiac és a bérek alakulása Európában] című, 2025 októberében közzétett bizottsági jelentésre,

— tekintettel a Bizottság és a Tanács együttes foglalkoztatási jelentésére irányuló, 2025. november 25-i bizottsági javaslatra (COM(2025)0958),

— tekintettel az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó, 2025. november 25-i európai bizottsági ajánlásra (COM(2025)0957),

— tekintettel „A riasztási mechanizmus keretében készült 2026. évi jelentés” című, 2025. november 25-i bizottsági közleményre (COM(2025)0956),

— tekintettel „A humán tőke az Európai Unióban” című tanácsi ajánlásra irányuló, 2025. november 25-i bizottsági ajánlásra (COM(2025)0959),

— tekintettel az európai szociális partnereknek a 2026-os európai szemeszterhez és különösen az őszi csomaghoz való hozzájárulására,

— tekintettel Mario Draghi „Az európai versenyképesség jövője” című, 2024 szeptemberében közzétett jelentésére,

— tekintettel Enrico Letta „Jóval több mint piac” című, az egységes piac jövőjéről szóló, 2024 áprilisában közzétett jelentésére,

— tekintettel az uniós szociális védelem és jóléti állam jövőjével foglalkozó magas szintű munkacsoport jelentésére, amelyet 2023 januárjában tettek közzé,

— tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A10-0033/2026),

A. mivel jó úton halad az EU azon foglalkoztatási célkitűzése, hogy 2030-ra a 20–64 évesek legalább 78 %-a foglalkoztatott legyen; mivel 2025 októberében az EU-ban a munkanélküliségi ráta 6 % volt, a tagállamokban pedig 2,6 % és 10,6 % között mozgott, míg az ifjúsági munkanélküliség továbbra is magas, 13,2 %-os volt; mivel a munkanélküliség szintje tartósan magas, és továbbra is elterjedtek a bizonytalan munkakörülmények a fiatalok, a

([1]) HL L, 2024/1263, 2024.4.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

nők, az idősebb munkavállalók, az alacsony és közepes képzettségű harmadik országbeli állampolgárok, a fogyatékossággal élő személyek, valamint a romák és más etnikai kisebbségek esetében, akik mind strukturális akadályokkal szembesülnek a foglalkoztatás terén; mivel a fogyatékossággal élő személyek körében a munkanélküliség aránya 15,1 %; mivel az EU-ban a magasabb foglalkoztatási szinteknek együtt kell járniuk minőségi munkahelyekkel, a méltányos bérekkel, a béremelésekkel és a termelékenység növekedésével;

B. mivel az európai szemeszter továbbra is a gazdasági, költségvetési, foglalkoztatási és szociálpolitika EU-szerte történő összehangolásának központi eszköze, és arra irányul, hogy a társadalmi igazságosságot, a környezeti fenntarthatóságot és a generációk közötti méltányosságot szisztematikusabban beépítsék a makrogazdasági irányításba, a szociális jogok európai pillérét helyezve annak középpontjába és tiszteletben tartva a szubszidiaritás elvét; mivel erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy jobb egyensúlyt teremtsenek a gazdasági és társadalmi célkitűzések európai szemeszter folyamata keretében történő nyomon követése, valamint a szociális eredménytábla kidolgozása és a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keretnek a folyamatba való közelmúltbeli integrálása között; mivel a 2026. őszi csomagot olyan éves fenntartható növekedési jelentés nélkül terjesztették elő, amely holisztikus és kiegyensúlyozott stratégiát vázolt volna fel az EU gazdasági, szociális és foglalkoztatási, valamint környezetvédelmi célkitűzéseire vonatkozóan, az európai szemesztert pedig az Unió fenntartható növekedésére vonatkozó átfogó elképzelésbe ágyazta volna; mivel az EU-nak elkötelezettnek kell maradnia a versenyképesség, a fenntarthatóság és a társadalmi igazságosság iránt, anélkül, hogy hagyná, hogy az egyik célkitűzés a többi rovására valósuljon meg;

C. mivel 2024-ben 93,3 millió ember – az EU lakosságának 21 %-a – volt kitéve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának, ami azt mutatja, hogy korlátozott előrelépés történt a szociális jogok európai pillérének a szegénység csökkentésére vonatkozó 2030-as célkitűzése felé, és a tagállamok több mint fele rossz irányba haladt; mivel a szegénység kockázata sokkal nagyobb a nők, a gyermekek, az idősek, a fogyatékossággal élő személyek, az LMBTI+-közösség, az alacsony képzettségű személyek, a harmadik országbeli állampolgárok, a romák, az egyszülős háztartások és az elnéptelenedett területeken élők esetében, és továbbra is jelentős eltérések vannak a tagállamok között és azokon belül, többek között a vidéki és városi területek között; mivel az emelkedő átlagjövedelmek és a tartós szegénységi szintek közötti eltérés rávilágít a jövedelemeloszlás, a munkaerőpiacok, valamint a szociális védelmi rendszerek kialakítása és lefedettsége terén meglévő strukturális kihívásokra; mivel 2024-ben az EU-ban több mint 40 millió ember, azaz a lakosság mintegy 9,2 %-a élt energiaszegénységben, ami anyagi nélkülözéshez vezetett; mivel a minimumjövedelem-rendszerek, a munkanélküli ellátások, valamint a családoknak járó és a gyermekek után járó ellátások nem megfelelő lefedettsége és elégtelensége, valamint a színvonalas közszolgáltatásokhoz, többek között a munkaerőpiaci integrációhoz, az egészségügyhöz, az oktatáshoz, az ápolás-gondozáshoz és a lakhatáshoz való hozzáférés akadályai hozzájárulnak a szegénység és a társadalmi kirekesztődés fennmaradásához, különösen a leghátrányosabb helyzetű csoportok körében; mivel a szegénység elleni küzdelem megközelítésének uniós és nemzeti szintű megváltoztatása nélkül nem lehet megfordítani ezt a tendenciát; mivel egy ambiciózus szegénység elleni uniós stratégia elengedhetetlen lesz ahhoz, hogy választ lehessen adni a szegénység többdimenziós jelenségére;

D. mivel az Európai Unióban minden negyedik gyermek még mindig szegénység vagy társadalmi kirekesztődés kockázatának van kitéve, ami nagyobb arány, mint a lakosság egésze esetében; mivel nem történt elegendő előrelépés azon célkitűzés felé, hogy 2030-ig 5 millióval csökkenjen a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett gyermekek száma, és a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett gyermekek aránya 2019 és 2023 között minden évben nőtt, és továbbra is rendkívül magas; mivel a 2026. évi együttes foglalkoztatási jelentésre irányuló bizottsági javaslat szerint 2024-ben az EU-ban mintegy 19,5 millió gyermek (24,2 %) volt kitéve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának; mivel az európai gyermekgaranciával összhangban a megelőző gyermek- és családtámogatási politikák és szolgáltatások elengedhetetlenek azon társadalmi-gazdasági feltételek kezeléséhez, amelyek a családok szétválasztásához és a gyermekek intézményi gondozásba helyezéséhez vezethetnek; mivel az európai gyermekgarancia célzott finanszírozási eszköze, valamint a más uniós és nemzeti alapokkal való szinergiák rendkívül fontosak mind a jelenlegi, mind a következő többéves pénzügyi keretben; mivel a Bizottság szerint az EU-nak évente több mint 11 milliárd EUR többletberuházást kell végrehajtania a kisgyermekkori nevelésre és gondozásra vonatkozó 2030-as barcelonai célok elérése érdekében ([2]); mivel azok a gyermekek, akik számára a leginkább hasznos lehet a koragyermekkori nevelésben és gondozásban való részvétel, például a hátrányos helyzetű gyermekek, általában a legkevésbé vesznek részt benne, és továbbra is akadályokba ütköznek a hozzáférés terén;

E. mivel az Unióban még mindig legalább 1,4 millió fogyatékossággal élő személy és mintegy 300 000 gyermek él intézményekben; mivel az intézmények lakói elszigeteltek a tágabb közösségtől, és nem rendelkeznek megfelelő irányítással saját életük és az őket érintő döntések felett; mivel annak ellenére, hogy az EU régóta elkötelezett az intézményi kitagolás folyamata mellett, mind uniós, mind nemzeti szinten további erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy a veszélyeztetett csoportok önállóan, családi vagy közösségi környezetben élhessenek;

([2]) Employment and Social Developments in Europe (ESDE) 2024 (Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában, 2024), Európai Bizottság, 2024. szeptember.

F. mivel 2024-ben az EU-ban minden 12. munkavállaló (8,2 %) megtapasztalta a dolgozói szegénységet, ami aláássa a társadalmi kohéziót, hangsúlyozva, hogy a foglalkoztatás önmagában nem nyújt teljes körű védelmet a szegénységgel szemben vagy eredményez jobb életkörülményeket, mivel a megélhetési költségek nőnek és a vásárlóerő csökken; mivel a jogszabályban meghatározott minimálbérek közelmúltbeli emelése, amely 2022 és 2025 között gyakran meghaladta a 20 %-ot, több tagállamban pedig a 40 %-ot, hozzájárult az alacsony bérezésű munkavállalók vásárlóerejének védelméhez, és támogatta a bérnövekedést a rosszul fizetett ágazatokban; mivel annak ellenére, hogy a reálbérek a legtöbb tagállamban már meghaladják a világjárvány előtti szintet, számos nagy gazdaság még nem érte el azt;

G. mivel az éghajlatváltozás súlyosbította az egyenlőtlenségeket, és különösen a legkiszolgáltatottabb csoportokat érintette, amelyek általában jobban ki vannak téve a környezeti veszélyeknek, például a magas hőmérsékletnek, ami rosszabb minőségű munkahelyekhez, a termelékenység csökkenéséhez és a munkahelyek nagyobb bizonytalanságához vezetett; mivel a klímasemlegességre való átállás társadalmilag méltányos és mindenki számára inkluzív kell legyen, és várhatóan 2030-ig 1–2,5 millió új munkahelyet teremt, ha azt a megfelelő foglalkoztatási és oktatási politikák támogatják; mivel az erős és kellően finanszírozott szociális védelmi és minőségi munkahely-teremtési politikák a klímasemlegességre való méltányos és igazságos átállás és a digitális transzformáció biztosításának előfeltételei;

H. mivel az EU számos ágazatban tartós munkaerő- és szakemberhiánnyal néz szembe olyan különböző tényezők miatt, mint a demográfiai és technológiai változás, a strukturális munkaerőhiány, a munkahelyek minősége, valamint a minőségi közszolgáltatások vonzerejének és az azokba történő beruházásoknak a hiánya, amelyeket az EU növekedésének és versenyképességének egyik fő akadályaként azonosítottak; mivel a fiatalok korlátozott karrierlehetőségei és bizonytalan munkakörülményei az Unió egyes részein hozzájárulnak a tehetségek kiáramlásához más uniós régiókba és harmadik országokba, tovább súlyosbítva ezeket a hiányokat; mivel a 2026. évi közös foglalkoztatási jelentésre irányuló bizottsági javaslat kiemeli, hogy a strukturális munkaerőpiaci hiányosságoknak a munkahelyek jobb minősége révén történő kezelése támogatja a nagyobb termelékenységet, a gazdasági teljesítményt, a társadalmi méltányosságot és a kohéziót; mivel a munkavállalói jogok, a kollektív tárgyalások, az aktív munkaerőpiaci politikák, a szociális védelemhez és a készségfejlesztési lehetőségekhez való hozzáférés javítása mindenki számára, beleértve a harmadik országbeli állampolgárokat is, valamint a jelenleg a munkaerőpiacon részt nem vevő 51 millió munkaképes korú személyre célzott aktivizálási intézkedések elősegítenék a részvétel, az inkluzivitás és a versenyképesség javítását; mivel 2050-re az EU aktív népessége várhatóan akár 18,8 millió fővel is csökkenhet, ami arra utal, hogy a legális munkaerő-migráció segíthet a változó munkaerőpiaci igényekre való reagálásban;

I. mivel 2022-ben a felnőttek tanulásban való részvételének aránya 39,5 %-os volt, ami arra enged következtetni, hogy a legtöbb tagállamban több erőfeszítésre van szükség annak a célnak az eléréséhez, hogy 2030-ra a felnőttek 60 %-a vegyen részt oktatásban és képzésben; mivel az európai szemeszteren belül a szakpolitikai koordináció integrált megközelítése keretet biztosít a humántőke-fejlesztésbe és az oktatási és képzési rendszerekbe történő nélkülözhetetlen beruházásokhoz; mivel – különösen az alacsonyabb képzettséget igénylő szakmákban dolgozók esetében – további jelentős erőfeszítésekre van szükség az olyan, színvonalas képzés nyújtásával és ahhoz való hozzáféréssel kapcsolatos szakpolitikák biztosításához, amelyek előmozdítják az egész életen át tartó tanulást, és erősítik az EU versenyképességét, valamint az uniós munkaerőpiac rezilienciáját és inkluzivitását; mivel az EU előtt álló átalakulási kihívásokra tekintettel a közkiadások önmagukban nem feltétlenül elegendőek a továbbképzési és átképzési igények kielégítéséhez; mivel 2022-ben a nemzetközi tanulói teljesítménymérésben (PISA) a 15 évesek körében 2018-hoz képest csökkent az alapkészségek átlagos pontszáma, és az alulteljesítés aránytalanul érintette a hátrányos helyzetű tanulókat, ami rávilágít arra, hogy reformokra és az oktatásba és képzésbe történő folyamatos beruházásokra van szükség a jövő generációinak és az oktatásból a munka világába való átmenetük támogatása érdekében;

J. mivel a becslések szerint évente 192 milliárd EUR további beruházásra van szükség a szociális infrastruktúra terén, többek között a megfizethető lakhatás, az egészségügy és a tartós ápolás-gondozás, az oktatás és az egész életen át tartó képzés terén ([3]); mivel értéket kell tulajdonítani az olyan szociális beruházások, különösen a gyermekeket és fiatalokat érintő állami beruházások gazdasági megtérülésének, amelyek nemcsak javítják az életszínvonalat és csökkentik a szegénységet, hanem egyúttal a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedés, a magasabb termelékenység és a magasabb foglalkoztatási ráták fő hajtóerejét is jelentik; mivel az oktatásba és a kutatásba történő beruházások alacsony szintje rontja a hosszú távú növekedési kilátásokat; mivel a gyermekek esetében a szociális beruházások a jövőbe történő beruházások, amelyek jobb oktatási és foglalkoztatási kilátásokat eredményeznek, ami viszont fellendíti a gazdasági mutatókat; mivel további munkára van szükség az EU-n belül a helyreállítást követően tapasztalható szociális beruházási hiány és a szociális beruházások szintjének, lefedettségének és gazdasági megtérülésének méréséhez; mivel a szociális szolgáltatások kiadásaira és lefedettségére vonatkozó közös adatmutatók, például a szociális szolgáltatások európai indexének kidolgozása megerősítené a tényeken alapuló ajánlásokat és végrehajtásuk hatékony nyomon követését az európai szemeszteren belül;

([3]) „Európa helyreállítási szükségleteinek azonosítása” című, 2020. május 27-i bizottsági szolgálati munkadokumentum (SWD(2020) 0098), amely az „Európa nagy pillanata: Helyreállítás és felkészülés – a jövő generációért” című bizottsági közleményt (COM(2020) 0456) kíséri.

K. mivel a növekvő lakhatási költségek jelentette nyomás és a magas energiaárak jelentős terheket rónak a háztartásokra, ugyanakkor a lakhatási politika gyakran alulreprezentált az országspecifikus ajánlásokban, annak ellenére, hogy makrogazdasági jelentősége van, és központi szerepet játszik a jövedelembiztonságban, a társadalmi befogadásban és a megélhetési költségekkel kapcsolatos rezilienciában; mivel a szociális szolgáltatásokba és a lakáskínálat – többek között a szociális és megfizethető lakások kínálatának – bővítésébe, valamint az energiahatékonyságba, a készséghiányok kezelésébe és az épületek felújításába irányuló beruházások kulcsszerepet játszanak a szegénység, többek között az energiaszegénység csökkentésében és a megfizethetőség javításában;

L. mivel az Unióban a nemek közötti bérszakadék jelenleg 12 %, ami többek között annak tudható be, hogy a nők aránytalanul nagyobb mértékben vesznek részt a háztartási és gyermekgondozási feladatokban, valamint hogy folyamatosan alulértékelik a nagyrészt nőket foglalkoztató szakmákat; mivel a nők jobban ki vannak téve a szegénység kockázatának, különösen idősebb korban, és a nemek közötti nyugdíjszakadék jelenleg 25 % ([4]);

1. hangsúlyozza az EU szociális modelljébe való beruházás versenyelőnyét; kéri, hogy az uniós szociális piacgazdaság védelme és megerősítése érdekében a szociális védelem és a jóléti állam jövőjével foglalkozó magas szintű munkacsoport ajánlásait, valamint a Letta- és Draghi-jelentés ajánlásait építsék be az európai szemeszter folyamatába; hangsúlyozza, hogy olyan kiegyensúlyozott megközelítésre van szükség, amely a versenyképességgel egyenlő mértékben támogatja a szociális jogokat, a közszolgáltatásokat, valamint a kollektív tárgyalási struktúrákat és lefedettséget; üdvözli a szociális jogok európai pillérének integrálását a gazdasági kormányzási keretbe, és felhívja a tagállamokat, hogy használják ki a szociális jogok európai pillérének prioritásaiba való beruházás kiigazítási időszaka meghosszabbításának lehetőségét; kéri, hogy az integrált irányítási keret tükröződjön az uniós intézmények belső folyamataiban, gazdasági és társadalmi szerveik egyenlő mértékű bevonásával;

2. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a szociális jogok európai pillérét; hangsúlyozza, hogy a szociális jogok európai pillérének aktualizált cselekvési tervében a politikai kötelezettségvállalásokat konkrét és ambiciózus intézkedésekké kell átalakítani, amelyeket egyértelmű, mérhető céloknak és megbízható nyomonkövetési mutatóknak kell alátámasztaniuk a szegénység és a társadalmi kirekesztés hatékony kezelése, valamint a munkavállalóknak a zöld és digitális átállás kezelésében való támogatása érdekében, különös tekintettel a készségekre, a szakképzésre és az egész életen át tartó tanulásra; kéri, hogy a szociális jogok európai pillérére vonatkozó cselekvési terv céljait teljes mértékben építsék be az európai szemeszterbe azáltal, hogy azokat referenciaértékekké teszik az európai szemeszter értékelései során; megjegyzi, hogy a 2026. évi közös foglalkoztatási jelentésre irányuló bizottsági javaslat nagymértékben a készség- és munkaerőhiányra összpontosít, és nem értékeli átfogóan a szociális jogok európai pillérében foglalt 20 elv végrehajtását, amint azt az (EU) 2024/1263 rendelet előírja; kéri a Bizottságot, hogy a szociális jogok európai pillérének valamennyi elvét építse be a jövőbeli ciklusokba annak érdekében, hogy pontos és teljes képet adjon az EU szociális helyzetéről;

3. üdvözli a Bizottság azon törekvését, hogy 2050-ig felszámolja a szegénységet, a megfizethető európai lakhatási tervét, és hogy javaslatot kíván tenni egy minőségi munkahelyekről szóló jogszabályra; üdvözli továbbá az első szegénység elleni uniós stratégiát és az európai gyermekgarancia megerősítését; hangsúlyozza, hogy koherenciára van szükség az európai szemeszter, a szociális jogok európai pillérére vonatkozó cselekvési terv nyomon követése és e jövőbeli eszközök között, mérhető célokkal és megfelelő országspecifikus ajánlásokkal;

4. emlékeztet arra, hogy Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke 2019-ben kötelezettséget vállalt annak biztosítására, hogy a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett összes európai gyermek hozzáférjen a legalapvetőbb jogokhoz, például az egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz, amit az európai gyermekgarancia létrehozásáról szóló, 2021. június 14-i (EU) 2021/1004 tanácsi ajánlás ([5]) elfogadása követett; hangsúlyozza, hogy az európai gyermekgarancia célkitűzései nem érhetők el, ha ehhez nem áll rendelkezésre mind uniós, mind nemzeti szinten ambiciózus célzott költségvetés; ezzel összefüggésben megismétli arra irányuló felhívását, hogy az európai gyermekgarancia számára biztosítsanak jelentős, legalább 20 milliárd EUR összegű célzott költségvetést; hangsúlyozza, hogy sürgősen szükséges e célzott költségvetés elkülönítése a következő többéves pénzügyi keretben a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés növekvő kihívására való reagálás érdekében;

5. hangsúlyozza a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolásának fontosságát az intergenerációs ciklusok megtörése érdekében; üdvözli, hogy a 2025. tavaszi csomag valamennyi országjelentésébe belefoglalták a gyermekgarancia végrehajtásának értékelését, és ösztönzi az előrehaladás folyamatos nyomon követését az európai

([4]) A Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete, Gender Equality Index, https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2025/country.
([5]) HL L 223., 2021.6.22., 14. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

szemeszter keretében; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy nem követték nyomon e megállapításokat, mivel 2025-ben csak két országspecifikus ajánlás szorgalmazta a gyermekszegénység kezelését; úgy véli, hogy az országspecifikus ajánlásoknak tükrözniük kell a tagállamok költségvetésének a gyermekszegénység kezelésére vonatkozó, az ESZA+-rendeletben meghatározott allokációs minimumkövetelménynek való megfelelését ([6]);

6. ismét szorgalmazza, hogy egy jelentős összegű, célzott költségvetéssel növeljék az európai gyermekgarancia finanszírozását, és kéri a tagállamokat, hogy az elkülönített ESZA+-forrásaik legalább 5 %-át a gyermekszegénység elleni küzdelemre és a gyermekek jóllétének előmozdítására különítsék el, és legalább 10 %-ot különítsenek el azon tagállamok számára, ahol a gyermekszegénység mértéke meghaladja az uniós átlagot;

7. aggodalmát fejezi ki az ifjúsági munkanélküliség mértéke miatt, amely továbbra is több mint kétszerese a teljes uniós munkanélküliségi rátának; hangsúlyozza, hogy a fiatalok oktatásban vagy a foglalkoztatásban folyamatos részvételének biztosításához elengedhetetlen, hogy a munkaerőpiaci aktivizálási intézkedéseket tartós támogatással egészítsék ki, beleértve az integrált szociális szolgáltatásokhoz, a lakhatáshoz és a mentális egészségügyi támogatáshoz való hozzáférést is; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak be kell ruházniuk a megerősített ifjúsági garanciába annak érdekében, hogy minőségi és időben történő támogatást biztosítsanak minden 30 év alatti, nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatal számára; sürgeti a tagállamokat, hogy erősítsék meg a gondozást elhagyók támogatásának és a „gondozásból való kiesés” megelőzésének eszközeként szolgáló megerősített ifjúsági garancia használatát, többek között a pályaválasztási tanácsadáshoz való hozzáférés biztosítása révén;

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai szemeszter keretében mozdítsák elő a magas színvonalú és méltányosan fizetett szakmai gyakorlatokat, és akadályozzák meg, hogy azokat a rendes foglalkoztatás helyettesítésére használják fel; kéri, hogy a gyakornokok munkakörülményeinek javításáról szóló, küszöbön álló irányelv ([7]) ambiciózus és átfogó legyen, biztosítva a gyakornokok jogainak teljes körű védelmét, beleértve a szakmai gyakorlat felmondásának lehetőségét az alapvető jogok megsértése esetén, és felszólít a tárgyalások gyors lezárására;

9. úgy véli, hogy uniós és tagállami szintű fellépésre van szükség a szegénység és a társadalmi kirekesztés tartósan magas szintjének megelőzése és kezelése érdekében, és üdvözli e tekintetben az első szegénység elleni uniós stratégia bejelentését; úgy véli, hogy a stratégiának átfogó megközelítést kell biztosítania a szegénység és a társadalmi kirekesztés kiváltó okainak és többdimenziós vonatkozásainak kezelésére, konkrét intézkedésekkel, szilárd költségvetési előirányzattal, egyértelmű célkitűzésekkel, mérföldkövekkel és strukturális intézkedésekkel, ugyanakkor biztosítania kell az erőteljes végrehajtást és nyomon követést is; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a megfelelő minimálbérekről szóló irányelvet ([8]) a dolgozói szegénység elleni küzdelem és a munka ösztönzése érdekében; kéri továbbá, hogy a szegénység ördögi körének megtörése érdekében az uniós szegénység ellen stratégia a gyermekszegénység elleni küzdelmet helyezze a középpontjába; sürgeti a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a megfelelő minimumjövedelemről szóló tanácsi ajánlást ([9]);

10. emlékeztet az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáférése javításának fontosságára, és arra kéri a Bizottságot, hogy az európai szemeszter folyamatát kihasználva – többek között az országspecifikus ajánlások keretében – kövesse nyomon a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről szóló tanácsi ajánlás ([10]) tagállami végrehajtását; emlékeztet, hogy mivel a kulturális és kreatív ágazatban az önfoglalkoztató szakemberek aránya több mint kétszerese az általános népességen belüli arányának, célzott intézkedésekre van szükség ebben az ágazatban; ezzel összefüggésben üdvözli az uniós művészi charta bejelentését, amelynek célja, hogy kiemelje az ezen ágazaton belüli tisztességes munkakörülményekhez kapcsolódó főbb alapkérdéseket és kötelezettségvállalásokat, de sürgeti a Bizottságot, hogy 2026-ra hozza előre a charta közzétételét, hiszen ezek a kérdések már régóta megoldásra várnak;

11. sajnálja, hogy a tagállamok nem követik aktívabban az uniós romastratégiai keret célkitűzéseit, és hogy az európai szemeszter folyamatában – különösen az országspecifikus ajánlásokban – sem fordítanak nagyobb figyelmet azokra; hangsúlyozza a stratégiai keret azon célját, hogy 2030-ra felére csökkentse a romák és az általános népesség közötti foglalkoztatási különbséget, és biztosítsa, hogy a romák legalább 60 %-a végezzen fizetett munkát; sürgeti a tagállamokat, hogy fogadjanak el egy egyenlőségre összpontosító integrált megközelítést, és biztosítsák, hogy a közpolitikák és -szolgáltatások hatékonyan eljussanak valamennyi romához, beleértve a távoli és vidéki területeken élőket is;

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1057 rendelete (2021. június 24.) az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) létrehozásáról és az 1296/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 231., 2021.6.30., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj).

([7]) A Bizottság javaslata (2024. március 20.) a gyakornokok munkafeltételeinek javításáról és érvényesítéséről, valamint a szakmai gyakorlatnak álcázott rendes munkaviszony elleni küzdelemről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre („a gyakornokokról szóló irányelv”) (COM(2024)0132).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2041 irányelve (2022. október 19.) az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről (HL L 275., 2022.10.25., 33. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

([9]) A Tanács ajánlása (2023. január 30.) az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemről 2023/C 41/01 (HL C 41., 2023.2.3., 1. o.).

([10]) A Tanács ajánlása (2019. november 8.) a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről (HL C 387., 2019.11.15., 1. o.).

12. aggodalommal emlékeztet a fogyatékossággal élők tartós, mintegy 24 %-os foglalkoztatási elmaradására, másrészt az EU azon célkitűzésére, hogy valamennyi érintett személy esetében áttérjen az intézményi ellátásról a közösségi vagy családi alapú ellátásra; felhívja a Bizottságot, hogy az európai szemeszter keretében – többek között az országspecifikus ajánlásokban – foglalkozzon a fogyatékossággal élő személyek foglalkoztatási különbségével, és a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel összhangban új kiemelt kezdeményezésekkel, többek között a fogyatékossággal élő személyek foglalkoztatására és készségeire vonatkozó európai garanciával aktualizálja a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló uniós stratégiát (2021–2030); ismételten felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő cselekvési tervet az intézményi kitagolásra vonatkozóan, amely kiterjed a még mindig intézményekben élő valamennyi csoportra, beleértve a gyermekeket, a fogyatékossággal élő személyeket, a mentális egészségügyi problémákkal küzdő személyeket és a hajléktalanokat is; hangsúlyozza, hogy az intézményi kitagolás terén elért eredményeket az európai szemeszter keretében nyomon kell követni, és felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki az ESZA+-t és más uniós és nemzeti alapokat e folyamat lezárása, a közösségi alapú szolgáltatások fejlesztése és a megelőzésbe való beruházás érdekében;

13. üdvözli a társadalmi konvergencia keretének állandó beépítését az európai szemeszterbe; hangsúlyozza az európai szemeszter fontosságát abban, hogy a szociális eredménytáblával együtt azonosítsák a kockázatokat és nyomon kövessék a felfelé irányuló társadalmi konvergencia terén elért eredményeket, csökkentsék az egyenlőtlenségeket, megerősítsék a szociális védelmi rendszereket, valamint előmozdítsák a tisztességes munkakörülményeket és a támogató intézkedéseket az átállás méltányosságának biztosítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy ezen új kereten belül fejlessze tovább az innovatív mennyiségi és minőségi elemzési eszközöket annak érdekében, hogy azokat optimálisan ki lehessen használni az európai szemeszter jövőbeli ciklusaiban; felhívja a Bizottságot, hogy az elemzés második szakaszában elemezze a felfelé irányuló társadalmi konvergenciát érintő, a 2025. évi közös foglalkoztatási jelentésében kiemelt kockázatokat, beleértve az alulreprezentált csoportok foglalkoztatási eredményeit, a korai iskolaelhagyást és a felnőttkori tanulást, valamint a szegénységet, és vitassa meg az érintett tagállamokkal az e kockázatok kezelése érdekében hozott vagy tervezett intézkedéseket; megjegyzi, hogy a közös foglalkoztatási jelentésben azonosított kihívások kezelése hozzá fog járulni a felfelé irányuló társadalmi konvergenciához;

14. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa és aktualizálja a szociális eredménytáblát, biztosítva, hogy az tükrözze az egyenlőtlenség mozgatórugóit és hatásait, beleértve az esélyegyenlőséget, a minőségi foglalkoztatást, a javak elosztását, az állami és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférést, a megfelelő nyugdíjakat, a lakhatást és a hajléktalanságot, a mentális egészséget, a megkülönböztetést, valamint a környezetkárosodás és az éghajlatváltozás társadalmi hatásait; kéri a Bizottságot, hogy a dolgozói szegénységet kezelje figyelmeztető jelzésként a szociális eredménytáblán belül, és e tendenciák tartós fennállása esetén tegyen javaslatot országspecifikus ajánlásokra; hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az eredménytáblában „kritikusként” vagy „figyelemmel kísérendőként” megjelölt kihívásokkal, többek között a korai iskolaelhagyással, a túlzott lakhatási költségekkel, a szociális transzferek hatásával, a fogyatékossággal élők foglalkoztatási különbségével, az egészségügyi ellátás, a gyermekgondozás, az alapvető digitális készségek és a gyermekszegénység iránti, saját bevallás szerint kielégítetlen igényekkel; felszólít egy társadalmi fejlődési mutató és a nemek közötti egyenlőség mutatójának beépítésére az egyenlőtlenség, a lehetőségekhez való hozzáférés és a jóllét lebontott adatok felhasználásával történő jobb mérése érdekében; hangsúlyozza, hogy időszerű, harmonizált és átlátható adatokra és módszertanokra van szükség a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatal és a célzott szociális beruházások javítása érdekében, valamint hogy a szociális eredménytáblát össze kell hangolni a szociális jogok európai pillérének mind a 20 elvével;

15. emlékeztet, hogy a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának való kitettség mutatója nem veszi kellőképpen figyelembe a szegénység és az összetett egyenlőtlenségek kiváltó okait, különösen a magánháztartásokon kívül élők befogadását, a szegénység minőségi szempontjait és a marginalizálódás megélt tapasztalatait, figyelembe véve ugyanakkor azt is, hogy a szegénység túlmutat az elégtelen jövedelmen vagy anyagi nélkülözésen; kéri a szociális védelemmel foglalkozó bizottságot, hogy dolgozzon a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának való kitettségre vonatkozó statisztikai eszköz megújításán annak érdekében, hogy lehetővé váljon a szegénység és a társadalmi kirekesztődés jobb, lebontott és mindinkább többdimenziós megértése;

16. emlékeztet, hogy a szociális beruházások pozitív hatást gyakorolhatnak a gazdasági növekedésre, a termelékenységre és a versenyképességre, miközben hozzájárulnak a költségvetési fenntarthatósághoz, és előmozdítják a felfelé irányuló társadalmi kohéziót, az élet- és munkakörülményeket, valamint a kiszolgáltatott csoportok befogadását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális beruházásokat tekintsék a fenntartható növekedés alapelemeinek, és azokra a beruházásokra összpontosítsanak, amelyek hatékonynak bizonyultak a növekedés, a termelékenység, a munkahelyek minősége és a fokozott munkaerőpiaci részvétel tekintetében; felhívja a tagállamokat, hogy 2026. december 31-ig teljes mértékben és célzottan használják ki a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt az országspecifikus ajánlásokban azonosított kihívások kezelése érdekében; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson iránymutatást a magánberuházások és a köz-magán társulások mozgósításával kapcsolatban a szociális infrastrukturális hiányosságok megszüntetése érdekében; üdvözli a szociális beruházásokkal kapcsolatos tudásközpont elindítását, amelynek célja az egymástól való tanulás és a technikai segítségnyújtás fokozása, a szociális mutatók időszerűségének és rendelkezésre állásának további javítása, a szegénység és az egyenlőtlenség tendenciáinak értékelése terén mutatkozó késedelmek csökkentése, valamint a tagállamok hozzáférésének javítása az adatokhoz a szakpolitikai értékelés és hatásvizsgálat céljából;

17. emlékeztet, hogy a szociális gazdaság a szociális beruházások kulcsfontosságú eleme, amely egyedülálló szerepet játszik az inkluzív és innovatív megoldások helyi szintű kidolgozásában, hozzájárulva a minőségi munkahelyteremtéshez, a megfizethető és hozzáférhető szociális és közelségi szolgáltatások nyújtásához, valamint a zöld és digitális átálláshoz; megjegyzi, hogy erős a szociális gazdaság társadalmi támogatottsága, hiszen az Eurobarométer válaszadóinak 88 %-a támogatja az azt támogató stratégiákat és jogszabályokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg keretfeltételeiket a finanszírozáshoz való hozzáférés megkönnyítése, kapacitásépítési lehetőségek biztosítása és láthatóságának biztosítása révén, és hogy az európai szemeszterben tükrözzék a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv célkitűzéseit, többek között országspecifikus ajánlások és az uniós források célzott felhasználása révén;

18. hangsúlyozza, hogy a Bizottság megfizethető lakhatásra vonatkozó tervét jobban be kell építeni az európai szemeszterbe, az országspecifikus ajánlásokban nagyobb hangsúlyt fektetve a megfizethető, méltó és fenntartható lakhatásra, különösen az alacsony és közepes jövedelmű csoportok, a fogyatékossággal élők és az idősebbek tekintetében; felszólít a tagállamok által a mélyszegénységben élő roma közösségek megfelelő, biztonságos és nem szegregált lakhatáshoz való hozzáférésének biztosítása terén elért eredmények fokozott nyomon követésére; emlékezteti a hajléktalanság elleni küzdelem európai platformjáról szóló lisszaboni nyilatkozat aláíróit a hajléktalanság 2030-ig történő felszámolására irányuló célkitűzésre; felhívja a tagállamokat, hogy az építőipari és lakásépítési ágazatban a kínálat növelésére, az építési költségek csökkentésére és a munkaerőhiány kezelésére irányuló intézkedéseket kapcsolják össze olyan keresletoldali támogatással, amely lehetővé teszi az emberek, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások számára, hogy megfizethető, tisztességes és fenntartható lakhatáshoz jussanak; hangsúlyozza, hogy a nemzeti középtávú költségvetési-strukturális terveknek és beruházási stratégiáknak támogatniuk kell a szociális és megfizethető lakhatást, a hajléktalanság megelőzését és csökkentését, valamint az energiaszegénység csökkentését és a lakhatási feltételek javítását célzó utólagos átalakításokat, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások esetében; emlékeztet, hogy a Szociális Klímaalap 2026-tól finanszírozást nyújt a tagállamoknak a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások és mikrovállalkozások támogatására;

19. hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú, hozzáférhető oktatásba és az egész életen át tartó tanulásba való beruházás olyan stratégiai szociális befektetés, amely elengedhetetlen a kohézió, a befogadás, valamint a munkaerő zöld és digitális átállásra és az EU védelmi vonatkozású szükségleteire való felkészítése szempontjából, többek között szakképzés és tanulószerződéses gyakorlati képzés révén; üdvözli „A humán tőke az Európai Unióban” című tanácsi ajánlásra irányuló javaslatot és azt, hogy az a szakemberhiány kezelésére, a készségekkel kapcsolatos információgyűjtés készségfejlesztési stratégiák kidolgozásához való használatára, valamint az emberek modern életre való felkészüléséhez szükséges alapkészségek széles körének, többek között a digitális, az állampolgári és a mesterséges intelligencia terén szerzett jártasságnak a fejlesztésére összpontosít; elismeri, hogy a humántőkébe való elégtelen beruházás akadályozza az innovációt, a versenyképességet és az emberek azon képességét, hogy teljes mértékben kiaknázzák a bennük rejlő lehetőségeket;

20. hangsúlyozza, hogy a szakemberhiánnyal kapcsolatos uniós kezdeményezéseknek erőteljesebb támogatást kell nyújtaniuk az átfogó, inkluzív oktatási és képzési rendszerek számára, többek között aktív munkaerőpiaci politikák, egyéni tanulási számlák és mikrotanúsítványok, valamint a nem formális és informális tanulás érvényesítésére vonatkozó eljárások megerősítése révén; hangsúlyozza továbbá az EU-n belüli méltányos munkaerő-mobilitás javításának és elősegítésének fontosságát, valamint a legális migráció és a külföldi képesítések elismerésének szerepét a szakemberhiány kezelésében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a felnőttek képzésben való részvétele a legtöbb tagállamban jóval elmarad a 60 %-os céltól, különösen az alacsony képzettségű munkavállalók, az idősebb munkavállalók, a nem uniós állampolgárok és a fogyatékossággal élő személyek körében; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét megoldásokat a szakemberhiányra, és a méltányos munkaerő-mobilitásról szóló, küszöbön álló csomagban foglalkozzon a tartós kihívásokkal, biztosítva, hogy a készségek hordozhatóságára vonatkozó, küszöbön álló kezdeményezés foglalkozzon a készségek elismerése előtt álló jelenlegi akadályokkal;

21. határozottan úgy véli, hogy a munkavállalókat egyénileg megillető, munkaidőben történő képzéshez való jog, amely áthidalja a munkavállalók képzésben való részvétele előtt álló fő akadályokat, biztosíthatja a színvonalas tovább- és átképzést, a munkahelyi képzést és a szakmai előmenetellel kapcsolatos támogatást, hogy kiszámítható és stabil szakképzett munkaerő álljon a munkáltatók rendelkezésére; hangsúlyozza, hogy a költségek jelentette akadályt azzal kell leküzdeni, hogy támogatások, adókedvezmények és partnerségek segítségével ingyenes képzést biztosítanak a munkavállalók számára; hangsúlyozza, hogy a nemzeti intézmények és a szociális partnerek felelősek a munkavállalók képzéséért, és kiemeli alapvető szerepüket a képzéshez való jog érvényesítésében; e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként és mozdítsák elő a munkavállalók és munkáltatóik által közösen kidolgozott képzési programokat, biztosítva, hogy a továbbképzés és az átképzés megfeleljen a valós piaci igényeknek, és hozzájáruljon a szakmai előmenetelhez; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, és adjon ki iránymutatást arra vonatkozóan, hogy a tagállamok és a vállalkozások közötti köz-magán társulások hogyan finanszírozhatják a munkavállalók képzését, átképzését és továbbképzését, különös tekintettel az egyes munkavállalók képzéshez való jogára;

22. hangsúlyozza, hogy a generációk közötti méltányosságnak az európai szemeszter strukturális elemévé kell válnia; felhívja a Bizottságot, hogy a generációk közötti méltányosságra vonatkozó stratégiájának részeként építsen be az európai szemeszter értékelési keretébe a fiatalok és az idősek jóllétére, a minőségi munkahelyekhez való hozzáférésre, a lakhatás megfizethetőségére, a rendelkezésre állásra, a fizikai hozzáférhetőségre, a minimumjövedelem és a nyugdíjak megfelelőségére, a minőségi mentális egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésre, valamint a magas színvonalú oktatásra és készségekre vonatkozó mutatókat, és értékelje a költségvetési

és reformajánlások hosszú távú és elosztási hatásait; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a szakpolitikai ajánlásoknak a jövő nemzedékeire gyakorolt hosszú távú gazdasági, környezeti és társadalmi hatásait, beleértve az alulfinanszírozottságot is; hangsúlyozza, hogy a demográfiai átalakulás hatását és a hosszabb élettartamot jobban figyelembe kell venni az európai szemeszter keretében; hangsúlyozza, hogy a demográfiai változások a munkaerőpiaci részvétel növelését célzó politikákat tesznek szükségessé; hangsúlyozza, hogy olyan intézkedésekre van szükség, amelyek támogatják az aktív időskort, és biztosítják a nyugdíj- és gondozási rendszerek hosszú távú fenntarthatóságát; úgy véli, hogy az országspecifikus ajánlásoknak olyan nyugdíjakat kell ösztönözniük, amelyek mindenki számára biztosítják a méltó életet, a jóllétet, valamint a minőségi, megfizethető egészségügyi ellátáshoz és megelőző szolgáltatásokhoz való hozzáférést;

23. hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter keretében a védelmi kiadásokat összehangolt, hatékony, átlátható és európai módon kell megtervezni a társadalmi hasznok maximalizálása érdekében; hangsúlyozza, hogy a biztonsággal kapcsolatos beruházásoknak a társadalmi rezilienciára is ki kell terjedniük, ideértve a polgárok számára nagy hasznokkal járó infrastruktúrát, a szociális védelmet, az állampolgári ismeretek oktatását, a demokratikus rezilienciát és a dezinformációval szembeni védelmet, elismerve, hogy a társadalmi stabilitás és a demokratikus bizalom Európa biztonsági struktúrájának fontos eleme, aminek tükröződnie kell a szemeszter hosszú távú reform- és beruházási igényekre vonatkozó elemzésében;

24. hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter 2026. évi ajánlásai döntő fontosságúak lesznek a következő többéves pénzügyi keret kialakítása szempontjából; úgy véli, hogy a reformokat és a beruházásokat annak alapján kell kiválasztani, hogy mennyire hatékonyak és eredményesek a vonatkozó országspecifikus ajánlások terén; figyelmeztet, hogy ha az uniós finanszírozást a szemeszter iránymutatásához akarják kötni, az iránymutatásnak a szociális jogok európai pillérével teljes összhangban társadalmilag kiegyensúlyozottnak kell lennie, és a regionális és helyi szereplőknek fontos szerepet kell játszaniuk a források kifizetésében; e tekintetben aggodalommal veszi tudomásul a szociális kiadásokra vonatkozó bizottsági javaslatot, amely azzal a veszéllyel jár, hogy felhígítja a foglalkoztatási és szociális célkitűzésekre való összpontosítást, és egy tematikusan koncentrált, önálló és megerősített ESZA+-t szorgalmaz;

25. úgy véli, hogy az EU szociális modellje az uniós versenyképesség szerves részét képezi, és hogy a vállalkozásokra háruló adminisztratív terhek egyszerűsítésére irányuló erőfeszítések során meg kell őrizni és biztosítani kell a szociális jogokat; hangsúlyozza, hogy a minőségi munkahelyek és a nem költségalapú versenyképesség, például a termékek és szolgáltatások minősége is támogathatja a termelékenységet és a bérek növekedését; kiemeli a nagyobb egyértelműség, arányosság és jogbiztonság fontosságát, különösen a kis- és középvállalkozások és az önálló vállalkozók számára, és hangsúlyozza, hogy az ilyen megközelítéseknek tiszteletben kell tartaniuk a munkaerőpiaci modellek sokféleségét a tagállamokban, ugyanakkor támogatniuk kell a fenntartható gazdasági tevékenységet és a minőségi munkahelyteremtést;

26. támogatja az európai szemeszter folyamatának demokratikusabbá tételét a Parlament erőteljes bevonásával a gazdaság- és szociálpolitikai prioritások meghatározásába és a gazdaságirányítási döntések meghozatalába; kitart amellett, hogy a nemzeti reformok kidolgozásába, ellenőrzésébe és nyomon követésébe szisztematikusan be kell vonni a szociális partnereket, a civil társadalmi szervezeteket, valamint a regionális és helyi szereplőket, átláthatóan és megfelelő idő biztosításával; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák megfelelő részvételüket az elemzés valamennyi szakaszában, többek között a társadalmi konvergencia keretében is, a felelősségvállalás megerősítése és annak biztosítása érdekében, hogy az uniós szociális jogok a gyakorlatban is érvényesüljenek; hangsúlyozza, hogy a szubszidiaritási elv és a nemzeti hatáskör tiszteletben tartása továbbra is az európai szemeszter központi eleme; emlékeztet, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy az európai szemeszter és az uniós gazdasági kormányzási keret értékelje az ajánlott reformoknak a nemek közötti egyenlőségre és a nők munkaerőpiaci integrációjára gyakorolt hatását, és elő kell mozdítania a minőségi közszolgáltatásokba és gondozási infrastruktúrába történő beruházásokat;

27. felhívja a figyelmet az országspecifikus ajánlások megfogalmazására vonatkozó átlátható módszertan hiányára és a kiválasztásukhoz használt kritériumok egyértelműségének hiányára; figyelmeztet, hogy ez aláássa az elszámoltathatóságot, és a tagállamokkal szembeni egyenlőtlen bánásmód kockázatát hordozza magában; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az eljárások és a belső döntéshozatal teljes átláthatóságát, beleértve az érintett főigazgatóságokat is, és erősítse meg az elszámoltathatóságot és az információmegosztást a Parlamenttel; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az országspecifikus ajánlásoknak való megfelelés továbbra is tartósan alacsony szinten van; felhívja a tagállamokat, hogy jobban foglalkozzanak a foglalkoztatás- és szociálpolitikák területére vonatkozó ajánlásokkal; kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg a tagállamokkal a meglévő ajánlások és a foglalkoztatási iránymutatások végrehajtásáról folytatott párbeszédet, beleértve a jelenlegi és jövőbeli szakpolitikai intézkedések nyomon követését is;

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.